

[Handelsministeren]

rimeligt at acceptere i forhold til projektets karakter.

I grundlaget for bedømmelsen af et projekts egnsudviklingsmæssige effekt indgår en vurdering af behovet for erhvervsmæssig udvikling på det sted, hvor projektet tænkes virkeliggjort. Egsudviklingsrådet har til stighed fulgt en særlig liberal bevillingspraksis over for projekter for områder med en særlig udtalt mangel på erhvervsmæssig udvikling, og der er da også blevet ydet egnsudviklingsbistand til mindre bysamfund, når rimeligt begrundede ønsker herom er fremkommet. Alene fra egnsudviklingsrådets seneste årsberetninger kan eksempelvis nævnes Ålbæk, Frøstrup, Fjerritslev, Bording, Vildbjerg, Tranebjerg og Sønder Saltum.

Endvidere må jeg for god ordens skyld pege på, at en opdeling i små områder på grundlag af de i forslaget skitserede faktorer ikke vil være mulig, da der for flere af disse indikatorer ikke foreligger statistiske oplysninger for de små geografiske enheder.

En vis koncentration i erhvervsudviklingen falder i tråd med lands- og regionplanmæssige synspunkter; jeg kan bl. a. henvise til miljøministerens redegørelse om landsplanlægningen i 1977. Det forekommer mig derfor nok lidt betænkeligt at nedsætte niveauet for støtte til projekter i de større bysamfund, hvilket ville være en forudsætning for en yderligere graduering, idet de inden for EF gældende maksimumgrænser for den støtte, der kan ydes her i landet – det er 20 og 25 pct.s nettoværdi efter skat – er til hinder for, at de eksisterende støttesatser kan forhøjes. En graduering af selve støttesatserne ville således ikke medføre, at de mindste bysamfund eller særlig vanskeligt stillede områder kunne få en større nettostøtte, men alene at vi måtte nedsætte støtten i de øvrige egnsudviklingsområder og derved totalt forringe egnsudviklingsbistanden, hvilket næppe har været forslagsstillernes hensigt.

Jeg skal i denne forbindelse erindre om, at det i høj grad er efter dansk ønske, at EF har maksimeret egnsudviklingsstøtten for at forhindre et uheldigt subsidiekapløb mellem landene.

I miljøministerens landsplanredegørelse siges det bl. a.:

»Egsudviklingsstøtten har i snart 20 år spillet en betydelig rolle i bestræbelserne for at fremme en ligelig udvikling i landet. Der

vil i fremtiden ske en samordning af egnsudviklingsstøtten med regionplanlægningen i egnsudviklingsområder, som vil betyde en væsentlig styrkelse af dens virkning. Det vil herved blive muligt at give støtten i de områder, som efter regionplanerne skal have erhvervstilvækst, og det vil desuden medvirke til at fremme gennemførelsen af regionplanerne.«

Orienterende drøftelser mellem egnsudviklingsmyndighederne og de amtskommuner, som falder inden for egnsudviklingsområderne, er i øvrigt allerede indledt, og egnsudviklingsrådet er indstillet på, når der – formentlig i 1980 eller 1981 – foreligger godkendte regionplaner, at tage spørgsmålet om afgrænsningen af egnsudviklingsområderne, der blev revideret 1. januar 1978, op til fornyet overvejelse, bl. a. for at sikre, at den forudsatte samordning mellem lands- og regionplanlægningen kan realiseres. Allerede nu at foretage en ny revision ville det således også af den grund være vanskeligt at finde nogen saglig begrundelse for. Det samme gælder tanken om formelt at foretage yderligere opdelinger af et trods alt så begrænset landområde som vort.

Det er vel også værd at notere sig, at egnsudviklingsrådet hidtil i næsten alle tilfælde har kunnet acceptere de lokaliteter, som de ansøgte virksomheder selv har valgt som egnede placeringer. Når de støttede virksomheder, således som tilfældet har været, fortrinsvis har valgt at placere sig i egnsudviklingsområdernes større og mellemstore bysamfund, skyldes det derfor ikke påvirkning fra egnsudviklingsmyndighedernes side, men er et resultat af virksomhedernes egen afvejning af fordele og ulemper ved de forskellige lokaliseringsmuligheder.

At lokaliseringsovervejelserne kun forholdsvis sjældent har ført til etableringer i de helt små bysamfund, må utvivlsomt skyldes, at virksomhederne har anset de noget større byer med deres mere varierede arbejdsmarked, differentierede erhvervsliv og udbud af forskellige faciliteter for bedre egnede som hjemsted for erhvervsmæssig udfoldelse.

Jeg vil gerne samtidig erindre om, at der overalt i landet til mindre projekter kan ydes lån i henhold til lov om lån til håndværk og mindre industri, som netop tager sigte på virksomheder, der er specielt egnede for de mindre bysamfund, som let kan blive for